Do dne a do roka

Jaromír Nohavica

Hmi C#mi⁷ F#mi

1. Byla hluboká noc, venku cizí pes vyl

Hmi C#mi⁷ F#mi

aja u oknastál a pil.

Hmi C#mi⁷ F#m

Zřel jsem jen jeho stín, měl rozplizlý tvar

Hmi C♯**mi**⁷ **F**♯**mi** a vypadal jak Lomikar

Hmi C‡mi⁷ F‡mi

R: Do dne a do roka, za zvuku baroka, se rodí rokoko.

Hmi C♯mi⁷

Do noci hledíme, a vlastně nevíme,

F♯mi

zda je to opravdu anebo jenom tak, naoko.

Hmi C#mi⁷ F#mi

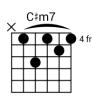
Do dne a do roka, za zvuku rokoka, se rodí secese.

Hmi C#mi⁷ F#mi

Do noci hledíme, všichni tam musíme, ale nechce se.

 Chtěl jsem okřiknout jej, myslím psa v oné tmě, ale neměl jsem slov, jimiž to lze.
Vzal jsem do ruky kolt, jenž v mé komodě byl a na černý stín jsem namířil.

F♯m

R:

 Ruka chvěla se mi, neboť z krbu šel mráz, pak se na vteřinu zastavil čas.
Tmě se zježila srst, já ucítil strach, kdo má na spoušti prst, je vrah.

R:

4. Výstřel protrhl tmu jako rybářům síť, jako sudičce řeč a niť. Té noci špatně jsem spal v záři voskových svic, ráno tam, co byl plot, nebylo nic.

R: